**Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért**

►**B** **Az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/575/EK HATÁROZATA**

**(2007. május 23.)**

**a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról**

(HL L 144., 2007.6.6., 45. o.)

Módosította:

| | | Hivatalos Lap | | |
|---|---|---|---|---|
| | | Szám | Oldal | Dátum |
| ►**M1** | Az Európai Parlament és a Tanács 258/2013/EU határozata (2013. március 13.) | L 82 | 1 | 2013.3.22. |

▼B

# Az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/575/EK HATÁROZATA

**(2007. május 23.)**

**a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 63. cikke 2.b) pontjára, valamint 63. cikke 3.b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A Szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések, és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó kísérő intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.

(2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i tamperei ülésén ismét megerősítette szándékát a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozására. Ezért a közös európai menekült- és migrációs politikának törekednie kell a harmadik országok állampolgáraival szembeni tisztességes bánásmódra és a migrációs áramlások jobb kezelésére.

(3) A hatékony közösségi visszatérési politika a hiteles legális bevándorlási és menekültpolitika fontos kiegészítője, és az illegális bevándorlás elleni küzdelem lényeges eleme. A tagállamok jelentős költségvetési forrásokat különítettek el a visszatérési programok és a kényszerített visszatérési műveletek végrehajtása tekintetében. Az e területen történő, megfelelő közösségi pénzügyi eszközökkel támogatott közös európai uniós fellépés támogathatja a tagállamokat, kiemelheti az illegálisan tartózkodók visszatérésének szükségességét, és hozzájárulhat a tagállamok közötti fokozott szolidaritáshoz.

([1]) HL C 88., 2006.4.11., 15. o.
([2]) HL C 115., 2006.5.16., 47. o.
([3]) Az Európai Parlament 2006. december 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. május 7-i határozata.

▼B

(4) A Tanács 2002. február 28-án elfogadta az Európai Unión belül az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló átfogó tervet ([1]), amelyben kiemelte, hogy a visszafogadási és visszatérési politika az illegális bevándorlás elleni küzdelem szerves és alapvető része, és meghatározta azt a két elemet, nevezetesen a közös elveket és a közös intézkedéseket, amelyeken – a tagállamok közötti igazgatási együttműködés javításának keretében – a közösségi visszatérési politikának alapulnia kell.

(5) A Tanács 2002. november 28-i visszatérési cselekvési programja, amely az illegálisan tartózkodókra vonatkozó közösségi visszatérési politikáról szóló, 2002. október 14-i bizottsági közleményen alapul, a visszatérés tagállamokban történő igazgatására vonatkozó teljes intézkedési lánccal foglalkozik, és kiterjed a harmadik országok állampolgárainak kényszerített és önkéntes visszatérésére, valamint a visszatérés fő szakaszaira, beleértve az előkészületet és a nyomon követést is.

(6) Az Európai Tanács 2003. június 19-i és 20-i thesszaloniki ülésén felhívta a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a visszatéréssel kapcsolatos külön közösségi eszközre vonatkozó összes szempontot, különösen a visszatérési cselekvési programban meghatározott prioritások támogatása érdekében.

(7) A közös visszafogadási politika sikeres fejlesztésének prioritásairól szóló, 2004. november 2-i tanácsi következtetések hangsúlyozzák, hogy a közösségi visszafogadási megállapodások fontos hozzájárulást jelentenek a migráció hatékonyan történő közös kezeléséhez, továbbá fontos szerepet játszanak az illegális bevándorlás elleni küzdelem terén. A közösségi visszafogadási megállapodások az Európai Unió és az illegális bevándorlók származási, korábbi tartózkodási vagy tranzitországai közötti párbeszéd és együttműködés egyik fontos elemét jelentik.

(8) A 2004. június 8-i következtetéseket követően, amelyekben a Tanács felszólította a költségvetési hatóságot, hogy tegye lehetővé az előkészítő intézkedéseket, és felkérte a Bizottságot, hogy vegye figyelembe véleményét az integrált visszatérési terveknek a tagállamokkal szoros együttműködésben történő kialakításáról, előkészítő intézkedések kezdeményezésére került sor a 2005–2006-os időszakra.

(9) Az Európai Tanács 2004. november 4–5-i brüsszeli ülésén a „hágai programban” az Európai visszatérési alap (a továbbiakban: az alap) előkészítő szakaszának elindítását és – az előkészítő szakasz értékelésének figyelembe vételével – az alap 2007-ig történő létrehozását sürgette.

(10) A Tanács 2004 novemberében tudomásul vette az elnökség jelentését, amely elemezte azokat a legjobb gyakorlatokat, amelyekről az egyes országokba történő visszatérés tekintetében beszámoltak. A jelentés megállapította, hogy számos lehetőség adott, és a tagállamok között fokozottabb gyakorlati együttműködésre van szükség a visszatérés megvalósítása során. A jelentés rámutatott, hogy mind nemzeti, mind közösségi szinten lehetőség lenne a visszatérési politika és az általános politikák integráltabb megközelítésére. Ezenkívül a jelentés meghatározta a tagállamok

([1]) HL C 142., 2002.6.14., 23. o.

▼B

legjobb gyakorlatait a harmadik országok állampolgárainak származási vagy tranzitországukba való önkéntes vagy kényszerített visszatérésére vonatkozóan, mint például a támogatott önkéntes visszatérési programok előmozdítása a fenntartható visszatérés érdekében, visszatéréssel kapcsolatos tanácsadás, valamint a közös visszatérési műveletek, beleértve a bérelt légi járatokat.

(11) Olyan eszközt kell a Közösség rendelkezésére bocsátani, amelynek célja, hogy támogassa és ösztönözze a tagállamok által a visszatérés kezelésének javítására tett erőfeszítéseket annak minden dimenziójában, a visszatérés integrált igazgatásának elve alapján, a visszatérésre vonatkozó közös szabályok tisztességes és hatékony végrehajtásának támogatása céljából, a visszatérésre vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározottak szerint.

(12) E határozat értelmében 2007-re nem kell támogatást előirányozni, azért, hogy az előkészítő intézkedések értékeléséről szóló bizottsági jelentés alapján figyelembe lehessen venni a visszatérésre vonatkozó előkészítő intézkedések (2005–2006) eredményeit.

(13) Az említett közös szabályok különösen a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelv ([1]), és az abból következő, a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001/40/EK tanácsi irányelv alkalmazásából adódó pénzügyi aránytalanságok kiegyenlítését célzó kritériumok és gyakorlati szabályok megállapításáról szóló, 2004. február 23-i 2004/191/EK tanácsi határozat ([2]), valamint a harmadik államok kiutasított állampolgárainak két vagy több tagállam területéről történő kitoloncolására szolgáló közös légi járatok szervezéséről szóló, 2004 április 29-i 2004/573/EK tanácsi határozat ([3]).

(14) Ez a későbbi közösségi eszközöket is érinti, például egy, az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérésére vonatkozó közös tagállami eljárási szabályokkal kapcsolatos eszközt, amely egyenlő feltételeket teremtene az Európai Unióban a visszatérési eljárások tekintetében, tehát meghatározná azokat a feltételeket és határokat, amelyeken belül a tagállamok visszatérési intézkedéseket hoznak.

(15) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alap keretében végrehajtott intézkedések tiszteletben tartsák a különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben (Európai emberi jogi egyezmény), az Európai Unió alapjogi chartájában, az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezményben, valamint adott esetben az egyéb vonatkozó nemzetközi eszközökben, például a gyermek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezményben lefektetett alapvető jogokból származó kötelezettségeket.

(16) Szem előtt tartva, hogy az emberi jogokról szóló európai egyezmény 4. jegyzőkönyve értelmében tilos a kollektív kitoloncolás, kizárólag a kiutasított személyek küldhetők vissza az e határozat szerint támogatásra jogosult közös visszatérési műveletek keretében.

([1]) HL L 149., 2001.6.2., 34. o.
([2]) HL L 60., 2004.2.27., 55. o.
([3]) HL L 261., 2004.8.6., 28. o.

▼B

(17) Az alap hatályára és céljára figyelemmel az semmilyen esetben sem támogathat személyek őrizetben tartására használt, harmadik országokban található területekre és központokra irányuló intézkedéseket.

(18) Az önkéntes visszatérés fontos része a visszairányítás kiegyensúlyozott, hatékony és fenntartható megközelítésének, ahogy azt a Tanács által 2002. november 28-án jóváhagyott és az e területre vonatkozó európai uniós jogi eszközök – mint például az önkéntes visszatérésről szóló, 2005. november 2-i tanácsi következtetések – által többször megerősített visszatérési cselekvési program is említi.

(19) A visszatérés integrált igazgatásának körébe tartozó támogatható intézkedéseknek figyelembe kell venniük a sérülékeny személyek különleges helyzetét.

(20) A visszatérés nemzeti szintű igazgatásának hatékonyabbá tétele érdekében az alapnak az olyan személyek önkéntes visszatérésével kapcsolatos intézkedéseket is támogatnia kell, akik nem kötelesek a területet elhagyni, mint például olyan menedékkérők, akik még nem kaptak elutasító választ, vagy olyan személyek, akik a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv ([1]) értelmében valamilyen formában nemzetközi védelemben részesülnek, vagy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv ([2]) értelmében átmeneti védelemben részesülnek.

(21) E határozat elsődleges célja a visszatérés nemzeti szintű integrált igazgatásának előmozdítása. A tagállamokat ösztönzik arra, hogy a visszatérési műveleteket az integrált visszatérési cselekvési tervek figyelembevételével hajtsák végre, amelyek elemzik a tagállamokban a célcsoportok tekintetében fennálló helyzetet, a tervezett műveletekkel kapcsolatos célokat tűznek ki, és az érdekelt felekkel – például az ENSZ Menekültügyi Főbiztosával (UNHCR) és a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) – együttműködve többféle intézkedés révén megvalósuló hatékony és fenntartható visszatérésekre összpontosító visszatérési rendszereket kínálnak. Adott esetben az integrált visszatérési terveket rendszeresen értékelni és módosítani kell.

(22) A személyek, különösen a terület elhagyására nem kötelezett személyek önkéntes visszatérésének előmozdítása érdekében rendelkezni kell az ilyen visszatérőknek szóló ösztönzőkről, például a jobb visszatérési támogatás révén a kedvezőbb elbánásról. Az önkéntes visszatérés ilyen formája a visszatérők méltóságteljes visszatérésének, illetve a költséghatékonyság szempontjából a hatóságoknak is kedvez. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy részesítsék előnyben az önkéntes visszatérést.

([1]) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.
([2]) HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

▼B

(23) Szakpolitikai szempontból azonban az önkéntes és a kényszerített visszatérés egymással kölcsönös kapcsolatban állnak és kölcsönösen erősítik egymást, és a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy a visszatérés igazgatása során erősítsék meg a két visszatérési forma egymást kiegészítő jellegét. Kényszerített visszatérések végrehajtására az Európai Unió bevándorlási és menekültügyi politikája integritásának és a tagállamok bevándorlási és menekültügyi rendszerei megőrzésének érdekében nyilvánvalóan szükség van. Tehát a kényszerített visszatérés lehetősége előfeltétele azon feltétel biztosításának, hogy ez a politika ne legyen aláaknázható, és végrehajtható legyen a jogállamiság elve, amely önmagában is lényeges a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásához. Ezért e határozatnak támogatnia kell a kényszerített visszatérés megkönnyítésére irányuló tagállami intézkedéseket.

(24) Ezen túlmenően, a tagállamok által a visszatérés területén tapasztalt legnagyobb akadályok gyakran a kényszerített visszatérésekkel kapcsolatban merülnek fel. Az egyik fontos akadály az érintett személy azonosságával kapcsolatos bizonytalanság és/vagy a szükséges úti okmányok hiánya. E problémák megoldása érdekében a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy javítsák a harmadik országok konzuli szolgálataival folytatott együttműködést, és növeljék az egymás közötti információcserét és operatív együttműködést az ilyen szolgálatokkal való együttműködés tekintetében.

(25) Azokban a tagállamokban, amelyek ezt megfelelőnek tartják, e határozatnak továbbá feltétlenül támogatnia kell a visszatérési országban hozott, a visszatérőkre vonatkozó egyedi intézkedéseket egyrészt azért, hogy biztosítsák a személyek származási városukba vagy régiójukba való tényleges, jó körülmények között történő visszatérését, másrészt javítsák a közösségbe való tartós visszailleszkedésüket. Ezeknek az intézkedéseknek nem egyszerűen a harmadik országnak történő segítségnyújtásból kell állniuk, és csak akkor és annyiban támogathatók, amennyiben fennáll a folyamatosság az integrált visszatérési terv alapján a tagállamok területén kezdeményezett és nagy részben ott végrehajtott tevékenységekkel.

(26) Ezen túlmenően az említett intézkedéseknek összhangban kell lenniük a külső segítségnyújtásra vonatkozó közösségi eszközök által támogatott intézkedésekkel, és különösen a menekültügyről és migrációról szóló tematikus programmal.

(27) Ez a határozat egy összefüggő keret része – amely magában foglalja a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 2007/573/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ([1]), a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 2007/574/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ([2]) és a „Szolidaritás és a migrációs áramlások kezelése” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap létrehozásáról szóló, …-i 2007/…/EK tanácsi határozatot ([3]) – és amelynek célja a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás kérdésének rendezése mindazon pénzügyi terheket illetően, amelyek az Unió külső

([1]) Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.
([2]) Lásd e Hivatalos Lap 22. oldalát.
([3]) A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

▼B

határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és a Szerződés harmadik részének IV. címével összhangban kidolgozott közös menekültügyi és bevándorlási politikák végrehajtásából adódnak.

(28) Az 2007/2004/EK rendelettel [1] létrehozott, az Európai Unió tagállamai külső határain való operatív együttműködési igazgatásért felelős európai ügynökség (a továbbiakban: az ügynökség) egyik feladata, hogy biztosítsa a szükséges segítséget a tagállamok közös visszatérési műveleinek megszervezéséhez, és meghatározza az úti okmányok megszerzésének, illetve a tagállamok területén illegálisan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének legjobb gyakorlatát. Ennek megfelelően az ügynökség biztosítja, hogy a tagállamok közötti hatékony, összehangolt visszatérési erőfeszítések feltételei teljesülnek, míg a közös visszatérési műveletek végrehajtását és szervezését az illetékes nemzeti szolgálatokra hagyja. Ezért az ügynökség számára lehetővé kell tenni a közösségi intézkedések által rendelkezésre bocsátott források használatát e határozat keretében.

(29) Az alapból nyújtott támogatás hatékonyabb és célzottabb lesz akkor, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása stratégiai többéves programozáson alapul, amelyet minden tagállam a Bizottsággal párbeszédet folytatva dolgoz ki.

(30) A Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján valamennyi tagállamnak az egyedi helyzetét és igényeit figyelembe vevő és a fejlesztési stratégiáját meghatározó többéves programozási dokumentumot kell készítenie, amely keretet képez az éves programokban felsorolt intézkedések végrehajtásához.

(31) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet [2] (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 53. cikke (1) bekezdése b) pontjában említett megosztott igazgatással kapcsolatban meg kell pontosan határozni, hogy a Bizottság milyen feltételekkel gyakorolhatja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke és 48. cikkének (2) bekezdése értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az alapot.

(32) A Bizottság objektív és átlátható módszer alkalmazásával kidolgozza a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok indikatív bontását.

(33) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az igazgatási és az ellenőrzési rendszer megfelelő működésének és a

[1] HL L 349., 2004.11.25., 1. o.
[2] HL L 248., 2002.9.16., 1. o. Az 1995/2006/EK, Euratom rendelettel (HL L 390., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

végrehajtás minőségének biztosítására. Ehhez meg kell határozni azokat az általános elveket és szükséges funkciókat, amelyeket minden programnak teljesítenie kell.

(34) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelnek az alapból származó fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

(35) A többéves és éves programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, valamint a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrekciója tekintetében. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében kell meghatározni azokat a módszereket, amelyekkel a tagállamok biztosítják a megfelelő rendszerek létrehozását és kielégítő működését.

(36) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül ösztönözni kell ezen a területen a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést.

(37) Az alapból támogatott intézkedések eredményessége és következményei az értékelésüktől, és az eredményeik terjesztésétől is függenek. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát, és a kapcsolódó információk minőségét biztosító szabályokat.

(38) Az intézkedéseket félidős felülvizsgálat és hatásvizsgálat keretében értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felügyeleti intézkedései részeként kell végezni.

(39) Szem előtt tartva a közösségi finanszírozás átláthatóságának fontosságát, a Bizottságnak – figyelembe véve a megosztott igazgatás alá tartozó olyan más eszközökkel kapcsolatos gyakorlatot, mint például a strukturális alapok – iránymutatást kell nyújtania annak elősegítése érdekében, hogy az ezen alapból támogatásban részesülő valamennyi hatóság, nem kormányzati szervezet, nemzetközi szervezet és egyéb szervezet megfelelően igazolja vissza a kapott támogatást.

(40) Ez a határozat a program teljes időtartamára meghatároz egy olyan pénzügyi keretösszeget, amely az éves költségvetési eljárás során a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodás ([1]) 37. pontja szerinti elsődleges hivatkozási alapot jelenti a költségvetési hatóság számára.

(41) Mivel e határozat célját, nevezetesen az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérésének előmozdítását a visszatérés integrált igazgatása közös előírásainak és elveinek keretein belül a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke vagy hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

([1]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

▼B

(42) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni.

(43) Mivel e határozatnak a stratégiai iránymutatások elfogadására vonatkozó intézkedése általános hatályú és e határozat nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányul, beleértve néhány ilyen elem törlését vagy a határozat új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését is, azt az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hatékonyság érdekében, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidőket a stratégiai iránymutatások elfogadása esetében le kell rövidíteni.

(44) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, ezért az rá nem kötelező és nem alkalmazandó.

(45) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország 2005. szeptember 6-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.

(46) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság 2005. október 27-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.

(47) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címe alá tartozó egyes területekre a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás alkalmazásáról szóló, 2004. december 22-i 2004/927/EK tanácsi határozat ([2]) – a Szerződés 67. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban – a Szerződés 251. cikkében említett eljárást alkalmazandóvá tette a Szerződés 62. cikke 1., 2.a) és 3. pontjának, valamint 63. cikke 2.b) és 3.b) pontjának a hatálya alá tartozó területeken,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

## 1. FEJEZET

## TÁRGY, CÉLOK ÉS INTÉZKEDÉSEK

### *1. cikk*

### Tárgy és hatály

Ez a határozat a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez való hozzájárulás, és a szolidaritás

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.
([2]) HL L 396., 2004.12.31., 45. o.

▼B

elvének tagállamok közötti alkalmazása érdekében a 2008. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza az Európai Visszatérési Alapot (a továbbiakban: az alap) egy olyan összefüggő keret részeként, amely magában foglalja a 2007/573/EK határozatot, a 2007/574/EK határozatot és a 2007/…/EK határozatot is.

Ez a határozat meghatározza azokat a célokat, amelyekhez az alap hozzájárul, annak végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztásának szempontjait.

Megállapítja az alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, valamint a felügyeleti és ellenőrzési mechanizmusokat, amelyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatmegosztáson alapulnak.

*2. cikk*

**Az alap általános célja**

(1) Az alap általános célja, hogy támogassa a tagállamok által a visszatérés igazgatásának javítására tett erőfeszítéseket annak minden dimenziójában, az integrált igazgatás elvének alkalmazásával és a tagállamok által végrehajtandó közös intézkedések, vagy a szolidaritás elve alapján a közösségi céloknak megfelelő nemzeti intézkedések előírásával, figyelembe véve az e területet érintő közösségi jogszabályokat, és teljes összhangban az alapvető jogokkal.

(2) Az alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

*3. cikk*

**Konkrét célok**

(1) Az alap a következő konkrét célok eléréséhez járul hozzá:

a) a visszatérés integrált igazgatásának bevezetése és tagállami szervezésének és végrehajtásának javítása;

b) a tagállamok közötti együttműködés fokozása a visszatérés integrált igazgatása és annak végrehajtása keretében;

c) a visszatérésre vonatkozó közös szabályok eredményes és egységes alkalmazásának elősegítése az e területre vonatkozó szakpolitika fejlődésének megfelelően.

(2) A visszatérés integrált igazgatása magában foglalja különösen azt, hogy a tagállamok illetékes hatóságai olyan integrált visszatérési terveket dolgozzanak ki és hajtsanak végre, amelyek:

a) a célcsoportok tekintetében vagy a visszatéréssel kapcsolatos konkrét célzott kérdés tekintetében fennálló tagállami helyzet, valamint az előirányzott műveletekhez kapcsolódó kihívások (például az úti okmányok megszerzése és a visszatérés egyéb gyakorlati akadályai) átfogó értékelésén alapulnak, adott esetben figyelembe véve az érintett ügyforgalmat. Az átfogó értékelést az összes érintett hatósággal és partnerrel együttműködve kell elkészíteni;

b) a harmadik országbeli állampolgárok, különösen a tagállam területére való belépés és ott-tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítő személyek önkéntes visszatérési rendszereinek ösztönzésével, valamint – szükség esetén – e személyek tekintetében a kényszerített visszatérési műveletek végrehajtásával kapcsolatos széleskörű intézkedésekre irányulnak, teljes összhangban a humanitárius elvekkel és méltóságuk tiszteletben tartásával;

▼B

c) tervet és/vagy ütemezést tartalmaznak, és adott esetben időszakos értékelési mechanizmust irányoznak elő, amely lehetővé teszi a tervezés módosítását és a terv gyakorlati hatásának értékelését; és

d) az illetékes igazgatási, bűnüldöző és bírósági szervek – amelyek adott esetben akár különböző kormányzati szinteken is helyezkedhetnek el – közötti együttműködést elősegítő intézkedéseket tartalmaznak, amennyiben a tagállamok azt szükségesnek tartják.

(3) Az integrált visszatérési tervek különösen a tényleges és fenntartható visszatérésekre összpontosítanak olyan intézkedések révén, mint az indulást megelőző hatékony tájékoztatás, az utazási intézkedések, átutazás a visszatérési országon keresztül az önkéntes és kényszerített visszatérés esetében egyaránt. Az önkéntes visszatérés előmozdítása érdekében lehetőség szerint az önkéntes visszatérőknek szóló ösztönzők – például visszatérési támogatás – irányozhatók elő.

Amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, rendelkezhetnek befogadási és visszailleszkedési támogatásról is.

*4. cikk*

**Támogatható tevékenységek a tagállamokban**

(1) Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó tevékenységek, és különösen az alábbiak:

a) a tagállami hatóságok eredményes, stabil és tartós operatív együttműködésének kialakítása vagy javítása a harmadik országok konzuli hatóságaival és bevándorlási szolgálataival, a harmadik országok állampolgárainak visszatéréséhez szükséges úti okmányok beszerzése, valamint a gyors és sikeres kiutasítások biztosítása céljából;

b) a visszatérésre vonatkozó, minél korábbi tájékoztatás módjainak és eszközeinek támogatása a menekültügyi és bevándorlási eljárások keretében, valamint a harmadik országbeli állampolgároknak az önkéntes visszatérés lehetőségének kihasználására való egyéni ösztönzése módjainak és eszközeinek előmozdítása;

c) a harmadik országbeli állampolgárok önkéntes visszatérésének megkönnyítése, különösen támogatott önkéntes visszatérési programokon keresztül, a tényleges és fenntartható visszatérések biztosítása céljából;

d) a nemzeti, regionális, helyi, városi és egyéb közigazgatási hatóságok különböző szintjei közötti olyan együttműködési módok fejlesztése, amelyek révén a tisztviselők gyorsan információhoz juthatnak mások visszatéréssel kapcsolatos tapasztalatairól és gyakorlatáról, valamint lehetőség szerint egyesíthetik erőforrásaikat;

e) a belépés és tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok kényszerített visszatéréseinek egyszerűsítése és végrehajtása, a bevándorlási politikák hitelességének és integritásának fokozása és a kényszerű kiutasításra váró személyek őrizeti időszakának csökkentése céljából.

(2) Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó tevékenységek, és különösen az alábbiak:

a) a származási, korábbi tartózkodási vagy tranzitországgal kapcsolatos információk összegyűjtésével és a potenciális visszatérők ezen információkról történő tájékoztatásával kapcsolatos együttműködés;

▼B

b) a tagállami hatóságok harmadik országok konzuli hatóságaival és bevándorlási szolgálataival való hatékony, stabil és tartós operatív munkakapcsolatainak kialakítása terén folytatott együttműködés, a harmadik országok állampolgárainak visszatéréséhez szükséges úti okmányok beszerzésében adott konzuli segítségnyújtás megkönnyítésére, valamint a gyors és sikeres kiutasítások biztosítására;

c) közös integrált visszatérési tervek kidolgozása és megvalósítása, ezen belül közös önkéntes visszatérési programok meghatározott származási, korábbi tartózkodási vagy tranzitországok tekintetében;

d) tanulmányok az aktuális helyzetről és a tagállamok közötti, a visszatérés területén folytatott igazgatási együttműködés fokozásának lehetőségeiről, valamint a nemzetközi és nem kormányzati szervezeteknek az ebben az összefüggésben betöltendő szerepéről;

e) információcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje, támogatás és tanácsadás a különösen sérülékeny csoportok visszatérésének kezeléséhez;

f) a gyakorlati szakemberek számára szervezett szemináriumok a meghatározott harmadik országokra és/vagy régiókra vonatkozó legjobb gyakorlatokról;

g) a származási, korábbi tartózkodási vagy tranzitországokban a visszafogadott személyek befogadását lehetővé tevő közös intézkedések;

h) intézkedések közös kidolgozása a személyek származási vagy korábbi tartózkodási országba történő fenntartható visszatérésének biztosítására.

(3) Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó tevékenységek, és különösen az alábbiak:

a) az illetékes hatóságok arra irányuló kapacitásának fokozása, hogy a lehető leggyorsabban jó minőségű visszatérési határozatokat hozzanak;

b) az illetékes igazgatási hatóságok arra irányuló kapacitásának fokozása, hogy a kiutasítási határozatokat gyorsan hajtsák végre, az emberi méltóság és a műveletekre vonatkozó európai biztonsági szabályok teljes mértékű figyelembevételével;

c) a bírósági szervek arra irányuló kapacitásának fokozása, hogy gyorsabban értékeljék a megfellebbezett visszatérési határozatokat;

d) szemináriumok és közös képzések szervezése az illetékes nemzeti, regionális, helyi, városi és egyéb illetékes igazgatási, bűnüldöző és bírósági szervek alkalmazottainak a visszatérési műveletek jogi és gyakorlati szempontjairól;

e) az illetékes igazgatási hatóságok arra irányuló kapacitásának fokozása, hogy a kölcsönös elismerési és közös visszatérési műveletekkel kapcsolatos közös rendelkezéseket – többek között az ügynökség által a visszatérés terén meghatározott ajánlásokat, operatív szabályokat és legjobb gyakorlatokat – hatékonyan hajtsák végre.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben előírt tevékenységek különösen a közös európai bevándorlási és visszatérési politika területére vonatkozó releváns közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtását segítik elő.

▼B

*5. cikk*

**Támogatható intézkedések a tagállamokban**

A támogatható intézkedések közé tartozhatnak többek között az alábbiak:

1. valamennyi visszatérési ügyben a harmadik országok állampolgárainak visszatérés előtti tájékoztatása, tanácsadás az egyének számára az önkéntes visszatérés lehetőségeiről, fordítási költségek, a nélkülözhetetlen úti okmányok beszerzése, a visszatérés előtt szükséges orvosi vizsgálatok költsége, a visszatérők és kísérőik – többek között orvosi személyzet és tolmácsok – utazásának és élelmezésének költsége, a kísérők – többek között orvosi személyzet és tolmácsok – szállásköltsége, a tagállamon belüli és a visszatérési országig történő szállítás költsége, valamint együttműködés a származási, korábbi tartózkodási vagy tranzitország hatóságaival;

2. valamennyi visszatérési ügyben külön segítségnyújtás az olyan rászoruló személyeknek, mint például a kiskorúak, a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékkal élő személyek, az időskorúak, a terhes nők, a kisgyermekes egyedülálló szülők, valamint a kínzást, nemi erőszakot vagy a pszichológiai, fizikai vagy szexuális erőszak egyéb súlyos formáit elszenvedett személyek;

3. emellett, a belépés és tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok kényszerített visszatérésének esetén a visszatérők és kísérőik részt vevő tagállamból való elutazásának, élelmezésének és ideiglenes szállásának költsége a szervező tagállamban az indulás előtt, a közös visszatérési műveletek esetén;

4. emellett, a belépés és tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok önkéntes visszatérésének esetén a visszatérés előkészítésében a visszatérőknek nyújtott támogatás, valamint a visszatérés előtti alapvető kiadások;

5. emellett, a tagállamok területének elhagyására nem kötelezett harmadik országbeli állampolgárok önkéntes visszatérésének esetén, valamint más esetekben, amennyiben a tagállamok helyénvalónak találják, a visszatérés utáni kezdeti költségekhez történő korlátozott pénzügyi hozzájárulás, a visszatérő személyes holmijának szállítása, megfelelő ideiglenes szállás a visszatérési országba való érkezés utáni első néhány napra fogadóközpontban vagy szükség esetén szállodában, képzési és foglalkoztatási támogatás, valamint adott esetben a gazdasági tevékenységekhez nyújtott korlátozott induló támogatás;

6. az illetékes igazgatási, bűnüldöző és bírósági szervek alkalmazottainak oktatása és képzése, ezen dolgozók kiküldetése más tagállamokból, a visszatéréssel kapcsolatos közös szabályok hatékony és egységes alkalmazásának, valamint a visszatérőkkel való bánásmódot érintő nemzetközi eszközök alapján fennálló kötelezettségek tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, továbbá az együttműködés fokozása, valamint harmadik országokban a visszatérési politikák eredményét értékelő missziók;

7. a harmadik országok konzuli hivatalaival és bevándorlási szolgálataival az úti okmányok megszerzése és a gyors kiutasítási eljárások biztosítása céljából folytatott operatív együttműködés esetén a harmadik országok állampolgárainak azonosításáért és úti okmányaik ellenőrzéséért felelős hatóságok és szolgálatok alkalmazottainak a tagállamokban való utazási és szállásköltsége;

▼B

8. a tagállamok területének elhagyására nem kötelezett harmadik országbeli állampolgárok visszailleszkedésével kapcsolatos intézkedések esetén készpénzösztönzők és más, a visszailleszkedés folyamatának elindításához szükséges rövid távú intézkedések a visszatérő személyes fejlődése érdekében, például képzés, elhelyezkedési és foglalkoztatási támogatás, gazdasági tevékenységekhez nyújtott induló támogatás, valamint visszatérés utáni támogatás és tanácsadás;

9. a belépés és tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárokhoz kapcsolódó visszailleszkedési intézkedések esetén, amennyiben a tagállamok helyénvalónak tartják, készpénzösztönzők és más, a visszailleszkedés folyamatának elindításához szükséges rövid távú intézkedések a visszatérő személyes fejlődése érdekében, például képzés, elhelyezkedési és foglalkoztatási támogatás, gazdasági tevékenységekhez nyújtott induló támogatás, valamint visszatérés utáni támogatás és tanácsadás, továbbá olyan intézkedések, amelyek révén a tagállamok megfelelő előkészületeket tudnak biztosítani a visszatérők harmadik országokban való, érkezésük utáni fogadására.

*6. cikk*

**Közösségi intézkedések**

(1) A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésére álló források legfeljebb 7 %-át a visszatérési politikával és a 7. cikkben szereplő célcsoportokra vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos transznacionális vagy az egész Közösség érdekében álló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására lehet fordítani.

(2) Különösen azok a közösségi intézkedések jogosultak támogatásra, amelyek:

a) előmozdítják a közösségi jog és a bevált gyakorlatok végrehajtására irányuló közösségi együttműködést;

b) támogatják a két vagy több tagállamban működő szervek közötti transznacionális partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a menekültpolitika minőségének javítására;

c) támogatják a transznacionális figyelemfelkeltő kampányokat;

d) támogatják – elsősorban a múltbéli és a jelenlegi visszatérési programok hatására vonatkozó, nagyobb számú összehasonlító tanulmány ösztönzése céljából – a legjobb gyakorlatokra és a visszatérési politikák minden más vonatkozására, többek között a korszerű technológia felhasználására vonatkozó tanulmányokat, tájékoztatást és információcserét;

e) támogatják e téren a közösségi együttműködés és a közösségi jog új formáinak lehetőségére vonatkozó kísérleti projekteket és tanulmányokat;

f) támogatják – elsősorban az önkéntes és kényszerített visszatérések szerint lebontott statisztikák terjesztése céljából – a visszatérés területén a szakpolitikai fejlemények méréséhez használatos közös statisztikai eszközök, módszerek és mutatók tagállamok általi fejlesztését és alkalmazását;

g) támogatják a visszatérés területén folytatott legjobb gyakorlatokról – a kísérőket is beleértve – szóló közös kézikönyvnek az ügynökséggel együttműködésben történő kidolgozását és rendszeres naprakésszé tételét;

▼B

h) a kellően indokolt, sürgős fellépést igénylő vészhelyzetek esetén kiegészítő szolgáltatást biztosítanak a tagállamok számára.

(3) A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett irányítási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

*7. cikk*

**Célcsoportok**

(1) E határozat alkalmazásában a célcsoportok a következőket foglalják magukba:

a) valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgár, aki nem kapott végleges elutasító határozatot valamely tagállamban a nemzetközi védelemre irányuló kérelmére, és aki választhatja az önkéntes visszatérés lehetőségét, feltéve, hogy nem szerzett új állampolgárságot és nem hagyta el az adott tagállam területét;

b) valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgár, aki a 2004/83/EK irányelv értelmében valamilyen formában nemzetközi védelemben, vagy a 2001/55/EK irányelv értelmében átmeneti védelemben részesül egy tagállamban, és aki azt választja, hogy az önkéntes visszatérés lehetőségével él, feltéve, hogy nem szerzett új állampolgárságot és nem hagyta el az adott tagállam területét;

c) valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgár, aki nem vagy már nem teljesíti a tagállamba történő belépés és tartózkodás feltételeit, és aki az adott tagállam területének elhagyására vonatkozó kötelezettségével összhangban az önkéntes visszatérés lehetőségével él;

d) valamennyi egyéb olyan harmadik országbeli állampolgár, aki nem vagy már nem teljesíti a tagállamba történő belépés és tartózkodás feltételeit.

(2) Harmadik országbeli állampolgárnak számít minden olyan személy, aki a Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár.

II. FEJEZET

**A TÁMOGATÁS ELVEI**

*8. cikk*

**Kiegészítő jelleg, összhang és megfelelés**

(1) Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, beépítve ezekbe a Közösség prioritásait.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapból és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 19. cikkben említett többéves programban kell jelezni.

(3) Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

▼B

*9. cikk*

**Programozás**

(1) Az alap célkitűzéseit a 22. cikkel összhangban elvégzendő félidős felülvizsgálat tárgyát képező, többéves programozási időszak (2008–2013) keretében kell megvalósítani. A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, határozathozatal, ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

(2) A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves programokon keresztül kell végrehajtani.

*10. cikk*

**A szubszidiaritás és az arányosságon alapuló fellépés**

(1) A tagállamok felelnek a 19. és 21. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

(2) A Bizottság és a tagállamok a közösségi hozzájárulás mértékétől függően különböző eszközöket alkalmaznak az ellenőrzési rendelkezésekkel kapcsolatban. Ugyanez az elv az értékelésre vonatkozó rendelkezésekre, valamint a többéves és éves programok jelentéseire is vonatkozik.

*11. cikk*

**A végrehajtási módszerek**

(1) Az alap számára biztosított közösségi költségvetést – az e határozat 6. cikkében említett közösségi intézkedések és a 16. cikkében szereplő technikai támogatás kivételével – a költségvetési rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani.

(2) A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

a) a 32. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működését;

b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer elégtelen, a 41. és 42. cikkben leírt eljárásnak megfelelően visszatartja, vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 45. és 46. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

*12. cikk*

**Partnerség**

(1) Minden tagállamnak az érvényes nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget kell kialakítania azokkal a hatóságokkal és szervekkel, amelyek a többéves program végrehajtásában érintettek, vagy amelyek az érintett tagállamok szerint hasznosan tudnak hozzájárulni a program fejlesztéséhez.

Az ilyen hatóságok és szervek közé tartozhatnak az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb közigazgatási hatóságok, valamint nemzetközi szervezetek, különösen az UNHCR, valamint a civil társadalmat képviselő szervek, mint a nem kormányzati szervezetek vagy a szociális partnerek.

▼B

(2) Az ilyen jellegű partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi jogszabályokkal teljes összhangban kell folytatni.

III. FEJEZET

**A PÉNZÜGYI KERET**

*13. cikk*

**Globális források**

(1) A 2008. január 1-től2013. december 31-ig terjedő időszakra e határozat végrehajtására rendelkezésre álló pénzügyi keretösszeg 676 millió EUR.

(2) Az alap éves előirányzatait a pénzügyi keret mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

(3) A Bizottság a 14. cikkben szereplő szempontoknak megfelelően tájékoztató jellegű tagállamonkénti éves bontást készít.

*14. cikk*

**A források éves elosztása a támogatható tagállami intézkedések között**

(1) Az alap keretösszegéből minden tagállam évi 300 000 EUR átalányösszeget kap.

Ez az összeg a 2004. május 1-én az Európai Unióhoz csatlakozott tagállamok esetén a 2008–2013-as időszakban évi 500 000 EUR-ra emelkedik.

Ez az összeg a 2007 és 2013 között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2008 és 2013 közötti időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően évi 500 000 EUR-ra emelkedik.

(2) A rendelkezésre álló éves források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint kerül bontásra:

a) 50 % azon harmadik országbeli állampolgárok teljes száma arányában, akik nem vagy már nem teljesítik a tagállamba történő belépés és tartózkodás feltételeit, és akikre nemzeti és/vagy közösségi jog alapján, azaz igazgatási vagy bírósági határozat vagy törvény alapján olyan, az elmúlt három év folyamán hozott visszatérési határozat vonatkozik, amely megállapítja vagy kimondja a tartózkodás jogellenes voltát, és visszatérési kötelezettséget állapít meg;

b) 50 % azon harmadik országbeli állampolgárok száma arányában, akik az elmúlt három évben közigazgatási vagy bírósági távozást elrendelő végzés alapján önkéntesen vagy kényszerített módon ténylegesen elhagyták a tagállam területét.

(3) Nem tartoznak a (2) bekezdésben említett harmadik országbeli állampolgárok közé az alábbiak:

a) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiktől a tranzitövezetben való tartózkodás során valamely tagállam megtagadta a belépést;

▼B

b) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek – különösen az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében – egy tagállamból egy másik tagállamba vissza kell térniük.

(4) Referenciaadatként a Bizottságnak (Eurostat) a tagállamok által a közösségi joggal összhangban szolgáltatott adatok alapján készült legfrissebb statisztikáit kell használni.

Amennyiben a tagállamok nem juttatták el a Bizottsághoz (Eurostat) az érintett statisztikát, úgy a lehető leghamarabb ideiglenes adatokkal kell szolgálniuk.

Mielőtt a Bizottság (Eurostat) ezeket az adatokat referenciaadatként elfogadná, a szokásos operatív eljárásoknak megfelelően értékeli a statisztikai információ minőségét, összehasonlíthatóságát és teljességét. A Bizottság (Eurostat) kérésére a tagállamok megküldik a Bizottságnak az ehhez szükséges összes információt.

*15. cikk*

**A finanszírozási struktúra**

(1) Az alap keretében történő pénzügyi hozzájárulás támogatás formájában történik.

(2) Az alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Unió általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

(3) Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat hatálya alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

▼M1

(4) A támogatott projektekre nyújtott uniós hozzájárulás a tagállamokban a 3. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

Ez az arány a 18. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásokban megállapított prioritásokra vonatkozó projektek esetén 75 %-ra növelhető.

A Kohéziós Alapba tartozó tagállamok esetén az uniós hozzájárulás aránya 75 %-ra emelkedik.

Az uniós hozzájárulás 20 százalékponttal növelhető, amennyiben a tagállam az e határozat 21. cikkének (3) bekezdése szerinti éves programtervezetének vagy a 2008/458/EK bizottsági határozat ([2]) 23. cikke szerinti felülvizsgált éves programtervezetének benyújtásakor megfelel a következő feltételek egyikének:

a) a 332/2002/EK tanácsi rendelet ([3]) alapján középtávú pénzügyi támogatás áll rendelkezésére;

([1]) HL L 50., 2003.2.25., 1. o.
([2]) HL L 167., 2008.6.27., 135. o.
([3]) HL L 53., 2002.2.23., 1. o.

▼M1

b) a 407/2010/EU tanácsi rendelet ([1]) alapján 2010. május 13. előtt pénzügyi támogatás áll rendelkezésére, vagy a hivatkozott rendelet hatálybalépése előtt más euroövezeti tagállamok bocsátottak rendelkezésére ilyen támogatást;

c) az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló kormányközi megállapodás vagy az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés alapján pénzügyi támogatás áll rendelkezésére.

Éves programjának tervezetével vagy felülvizsgált éves programjának tervezetével együtt az érintett tagállam olyan írásbeli nyilatkozatot nyújt be a Bizottsághoz, amelyben megerősíti, hogy megfelel a negyedik albekezdés a), b) vagy c) pontjában említett egyik feltételnek.

A megemelt arány szerint társfinanszírozott projekt attól függetlenül megtarthatja e magasabb társfinanszírozási arányát, hogy a negyedik albekezdés a), b) vagy c) pontjában említett egyik feltétel a kapcsolódó éves program végrehajtása során is teljesül-e vagy sem.

▼B

(5) A IV. fejezetben meghatározott nemzeti programozás végrehajtása keretében a tagállamok a következő minimumkövetelmények alapján választják ki a finanszírozandó projekteket:

a) a tagállamban fennálló helyzet és követelmények;

b) a kiadások költséghatékonysága, figyelemmel többek között a projekt által érintett személyek számára;

c) a kérelmező szervezet és az esetleges társszervezetek tapasztalata, szakértelme, megbízhatósága és pénzügyi hozzájárulása;

d) a projektek milyen mértékben egészítik ki az Európai Unió általános költségvetése által támogatott vagy a nemzeti programok részét képező egyéb tevékenységeket.

(6) Általánosságban az alapból – időszakos előrehaladási jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

*16. cikk*

**Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére**

(1) A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az alap éves keretéből 500 000 EUR értékig az e határozat végrehajtásához szükséges előkészületi, figyelemmel kísérési, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint az értékelő, ellenőrzési és felülvizsgálati intézkedések.

(2) Ezen intézkedések közé tartozik:

a) tanulmányok, értékelések, szakértői jelentések és statisztikák, beleértve az alap működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;

b) a tagállamok, a végső kedvezményezettek és a nyilvánosság számára nyújtott tájékoztatási intézkedések, beleértve a figyelemfelkeltő kampányokat és az alapból finanszírozott projektek közös adatbázisát is;

c) az irányítást, a figyelemmel kísérést, az ellenőrzést és az értékelést szolgáló számítógépesített rendszerek üzembe helyezése, üzemeltetése és összekapcsolása;

([1]) HL L 118., 2010.5.12., 1. o.

▼B

d) az értékelés és figyelemmel kísérés közös keretének megalkotása, valamint egy mutatórendszer, amely adott esetben figyelembe veszi a nemzeti mutatókat;

e) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról;

f) a tagállamok által a 25. cikkel összhangban kijelölt hatóságok számára nyújtott olyan tájékoztatási és képzési intézkedések, amelyek kiegészítik a 31. cikkel összhangban a tagállamok által a hatóságaik számára nyújtott iránymutatásra tett erőfeszítéseket.

*17. cikk*

**Technikai segítségnyújtás a tagállamok kezdeményezésére**

(1) Az alapból egy tagállam kezdeményezésére minden éves program esetén finanszírozhatók az előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrző intézkedések, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitást erősítő tevékenységek.

(2) Az egyes éves programok keretében a technikai segítségnyújtásra előirányzott éves összeg nem haladhatja meg:

a) a 2008–2010-es időszakra az adott tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 7 %-át plusz 30 000 EUR-t és

b) a 2011–2013-as időszakra az adott tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 4 %-át plusz 30 000 EUR-t.

IV. FEJEZET

**PROGRAMOZÁS**

*18. cikk*

**A stratégiai iránymutatások elfogadása**

(1) A Bizottság stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a visszatérési politika területén a közösségi jogszabályok kidolgozásában és végrehajtásában elért haladást és az illegális bevándorlás területén hozott közösségi intézkedéseket, valamint a többéves program időtartamára az alap pénzügyi forrásainak indikatív elosztását.

(2) Az alap 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett célkitűzéseire vonatkozóan ezek az iránymutatások különösen az alábbiak előmozdítása tekintetében érvényesítik a közösségi prioritásokat:

a) harmadik országok olyan állampolgárainak visszatérése, akiknek birtokában nincs útlevél vagy más, személyazonosságot igazoló okmány;

b) harmadik országok olyan állampolgárainak visszatérése, akik nem esnek a közösségi visszafogadási megállapodások, vagy nemzeti kétoldalú visszafogadási megállapodások hatálya alá, tekintettel a nemzetközi jog szerinti, a saját állampolgárok visszafogadására vonatkozó állami kötelezettség megerősítésére;

c) a harmadik országok állampolgárainak, illetve hontalan személyeknek a visszatérése abba az országba, amelyből származnak, vagy amelyben tartózkodtak, de amelynek nem állampolgárai;

▼B

d) az olyan személyek visszatérése, akik nem kötelesek a tagállamok területét elhagyni, mint például olyan menedékkérők, akik még nem kaptak elutasító határozatot, valamint olyan személyek, akik a 2004/83/EK irányelv értelmében valamilyen formában nemzetközi védelemben részesülnek, vagy a 2001/55/EK irányelv értelmében átmeneti védelemben részesülnek;

e) különösen sérülékeny csoportok visszatérése.

Az alap 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett célkitűzésére vonatkozóan ezek az iránymutatások különösen abban a tekintetben érvényesítik a közösségi prioritásokat, hogy előmozdítják a közös szabályoknak az Európai Unió egészében való megismertetését, valamint a tagállamok igazgatási hatóságainál ezen szabályok integrálását a napi visszatérési igazgatási eljárásokba.

(3) A Bizottság a többéves programozási időszakra vonatkozó stratégiai iránymutatásokat 2007. július 31-ig fogadja el.

(4) A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ezeket a stratégiai iránymutatásokat elfogadásukat követően mellékletben csatolni kell ehhez a határozathoz.

*19. cikk*

**A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása**

(1) Minden tagállam olyan többéves programtervezetet javasol a 18. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján, amely az alábbi elemeket tartalmazza:

a) a tagállam aktuális helyzetének leírása, tekintettel a visszatérés integrált igazgatásának elvére, a harmadik országok konzuli szolgálataival és bevándorlási szolgálataival fenntartott együttműködésre, az önkéntes visszatéréshez és kényszerített visszatéréshez kapcsolódó intézkedésekre és politikákra – az önkéntes és kényszerített visszatérések szerint lebontott adatokkal együtt, amennyiben azok rendelkezésre állnak –, a visszailleszkedési intézkedésekkel és a visszatérés fenntarthatóságával kapcsolatos megközelítésre, az illetékes igazgatási és bírósági hatóságok kapacitásépítésére, valamint a fentiekkel kapcsolatosan a többi tagállammal folytatott együttműködésre;

b) a tagállamban fennálló követelmények elemzése, tekintettel a harmadik országok konzuli szolgálataival és bevándorlási szolgálataival fenntartott együttműködésre, az önkéntes visszatéréshez és kényszerített visszatéréshez kapcsolódó intézkedésekre és politikákra, a visszailleszkedési intézkedésekkel és a visszatérés fenntarthatóságával kapcsolatos megközelítésre, az illetékes igazgatási és bírósági hatóságok kapacitásépítésére, valamint a fentiekkel kapcsolatosan a többi tagállammal folytatott együttműködésre, továbbá operatív célok megadása e követelmények teljesítése érdekében a többéves program időtartama alatt;

c) a célok eléréséhez megfelelő stratégia és a megvalósításukhoz kapcsolódó prioritások bemutatása, valamint a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

▼B

e) információ a prioritásokról és azok különleges céljairól. A célokat számszerűen, korlátozott számú mutató használatával, az arányosság elvének figyelembevételével kell bemutatni. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;

f) a 12. cikkben meghatározott partnerségi elv végrehajtásához kiválasztott megközelítés ismertetése;

g) vázlatos finanszírozási terv, amely prioritásonként és éves programokra lebontva felsorolja az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magánforrásból származó társfinanszírozás teljes összegét;

h) a többéves program nyilvánosságra hozatalának biztosítására megállapított rendelkezések.

(2) A tagállamok többéves programtervezetüket legkésőbb négy hónappal azután benyújtják a Bizottságnak, hogy a Bizottság kiadta a stratégiai iránymutatásokat.

(3) A Bizottság a többéves program tervezetének jóváhagyása céljából az alábbiakat vizsgálja:

a) a többéves program tervezete megfelel-e az alap céljainak és a 18. cikkben hivatkozott stratégiai iránymutatásoknak;

b) a többéves program tervezetében előirányzott intézkedések helyénvalósága, figyelemmel a javasolt stratégiára;

c) a tagállam által az alap fellépéseinek végrehajtására meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések megfelelnek-e e határozat rendelkezéseinek;

d) a többéves program tervezete megfelel-e a program a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, és az ahhoz közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedéseknek a külső határellenőrzés, a menekültügy és bevándorlás területén.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely többéves programtervezet nincs összhangban a stratégiai iránymutatásokkal és/vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásaival, vagy a közösségi joggal, felkéri az érintett tagállamot minden szükséges további információ megküldésére és a többéves program tervezetének megfelelő módosítására.

(5) A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot jóváhagy a hivatalos benyújtást követő három hónapon belül.

*20. cikk*

**A többéves program felülvizsgálata**

(1) Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programot újra meg kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozottabb vagy más módon történő figyelembevételével szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

▼B

(2) A Bizottság a többéves program módosítását jóváhagyó határozatot fogad el, az érintett tagállam ilyen irányú kérelmének hivatalos benyújtását követően a lehető leghamarabb. A többéves program felülvizsgálatát az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elvégezni.

*21. cikk*

**Az éves programok**

(1) A Bizottság által jóváhagyott többéves program végrehajtása éves programokkal történik.

(2) A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy mekkora összeget juttat nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 14. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

(3) A tagállamok minden év november 1-ig benyújtják a Bizottságnak a többéves programnak megfelelően kialakított, a következő évre vonatkozó éves programtervezetüket, amely az alábbi elemekből áll:

a) az éves program alapján finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

b) az éves program szerint támogatandó intézkedések ismertetése;

c) az alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között; valamint a 17. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a tagállamok a 2008-ra vonatkozó éves programtervezetüket 2008. március 1-ig nyújtják be.

(5) A tagállam éves programtervezetének vizsgálatakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárásban az alapnak juttatott előirányzatok végső összegét.

Az éves program tervezetének hivatalos benyújtásától számított egy hónapon belül a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamot, hogy el tudja-e fogadni a tervezetet. Amennyiben az éves programtervezet nincs összhangban a többéves programmal, a Bizottság felkéri a tagállamot minden szükséges további információ megküldésére és adott esetben az éves program tervezetének megfelelő módosítására.

A Bizottság az adott év március 1-ig elfogadja az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatot. A határozatban szerepel az érintett tagállamnak juttatott összeg és a kiadások támogatási időszaka.

(6) Az éves program jóváhagyásának idején még nem előrelátható, kellően indokolt, sürgős fellépést követelő vészhelyzetek figyelembe vétele érdekében a tagállam felülvizsgálhatja az alapból nyújtott hozzájárulásnak a program különféle, éves tervben felsorolt intézkedései között megosztott pénzügyi bontása legfeljebb 10 %-át vagy eloszthatja más intézkedésekre szánt pénzügyi bontás legfeljebb 10 %-át e határozattal összhangban. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a felülvizsgált éves programról.

▼B

*22. cikk*

**A többéves program félidős felülvizsgálata**

(1) A Bizottság felülvizsgálja a stratégiai iránymutatásokat és szükség esetén 2010. március 31-ig felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogad el a 2011–2013-as időszakra.

(2) Amennyiben ilyen felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogadnak el, valamennyi tagállam újra megvizsgálja, és adott esetben felülvizsgálja többéves programját.

(3) A 19. cikkben található, a nemzeti többéves programok előkészítésének és jóváhagyásának szabályait értelemszerűen kell alkalmazni a felülvizsgált többéves programok előkészítésére és jóváhagyására.

(4) A felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

V. FEJEZET

**AZ IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK**

*23. cikk*

**Végrehajtás**

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

*24. cikk*

**Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános elvei**

A többéves programok tagállami igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

a) az irányításban és az ellenőrzésben érintett szervek feladatainak meghatározása, valamint a feladatok megosztása az egyes szerveken belül;

b) a feladatok elkülönítése elvének ezen szerveken belüli és e szervek közötti tiszteletben tartása;

c) minden szervnek megfelelő források a kijelölt feladatok végrehajtásához az alapból társfinanszírozott intézkedések egész végrehajtási időszakában;

d) a többéves program keretében bejelentett költségek helytállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárások;

e) megbízható számítógépes számviteli, felügyeleti és pénzügyi beszámolási rendszerek;

f) jelentési és felügyeleti rendszer olyan esetben, amikor a felelős szerv egy másik szervet bíz meg a feladatok elvégzésével;

g) eljárási kézikönyvek az ellátandó funkciókhoz;

h) a rendszer működésének ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések;

i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

▼B

j) a szabálytalanságok esetére és a jogosulatlanul átutalt összegek visszafizettetésére vonatkozó jelentéstételi és figyelemmel kísérési eljárások.

*25. cikk*

**A hatóságok kijelölése**

(1) Többéves programja és az éves programok végrehajtására a tagállam kijelöli a következőket:

a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve, a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy a tagállam magánjoga által szabályozott, közszolgálati feladatot ellátó szerv, amely felel az alapból támogatott többéves program és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatoknak Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy ilyen szervként vagy hatóságként eljáró személy;

c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv – feltéve, hogy feladata ellátásában független a felelős hatóságtól és a hitelesítő hatóságtól –, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

d) adott esetben egy felhatalmazott hatóság.

(2) A tagállam megállapítja az (1) bekezdésben említett hatóságokkal való kapcsolatának, valamint azok Bizottsággal való kapcsolatának a szabályait.

(3) A 24. cikk b) pontjára is figyelemmel e cikk (1) bekezdésében említett egyes hatóságok vagy valamennyi hatóság egyazon szervben összevonhatóak.

(4) Az (26)–(30) bekezdés végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.

*26. cikk*

**Felelős hatóság**

(1) A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell. A felelős hatóság:

a) jogi személy, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

b) rendelkezik olyan megfelelő infrastruktúrával, amely megkönnyíti a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott kommunikációt;

c) olyan közigazgatási területen működik, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

d) képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;

e) pénzügyi és igazgatási kapacitása arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;

f) rendelkezik olyan megfelelően szakképzett alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

▼B

(2) A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az a 2008 és 2013 közötti időszakban megfelelően folytathassa feladatának ellátását.

(3) A Bizottság támogathatja a tagállamokat a személyzet képzésében, különösen az V–IX. fejezet helyes alkalmazására vonatkozóan.

*27. cikk*

**A felelős hatóság feladatai**

(1) A felelős hatóság felel a többéves programnak a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban történő irányításáért és végrehajtásáért.

Különösen:

a) a 12. cikkel összhangban konzultál a partnerekkel;

b) javaslatokat nyújt be a Bizottságnak a 19. és 21. cikkben említett többéves és éves programokra;

c) adott esetben pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

d) az alap társfinanszírozási tevékenységeihez megszervezi a projektek kiválasztását a 15. cikk (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően;

e) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a végső kedvezményezetteknek;

f) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozások közti következetességet és kiegészítő jelleget;

g) figyelemmel kíséri a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

h) gondoskodik egy olyan rendszerről, mely az éves program minden intézkedésének számviteli nyilvántartásait számítógépes formában rögzíti és tárolja, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

i) biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek és az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásába bevont egyéb szervek – a nemzeti számviteli szabályok sérelme nélkül – vagy külön számviteli rendszert, vagy az intézkedéssel kapcsolatos valamennyi ügylet számára megfelelő számviteli kódot alkalmazzanak;

j) biztosítja, hogy az alap 49. cikkben említett értékeléseit az 50. cikk (2) bekezdésében előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

k) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi kiadási és ellenőrzési dokumentumot a 43. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

▼B

l) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt megkap az alkalmazott igazgatási eljárásokról és az alap által társfinanszírozott projektekről;

m) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

n) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak az éves programok végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentéseket és záróbeszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket, vagy adott esetben a visszatérítési nyilatkozatot;

o) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

p) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával;

q) ellenőrzi a 33. cikk (6) bekezdésében említett iránymutatások végső kedvezményezettek általi végrehajtását.

(2) A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 16. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

*28. cikk*

**A felelős hatóság feladatainak átruházása**

(1) Amennyiben a felelős hatóság feladatait részben vagy egészben egy felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 26. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban kell lenniük.

(2) Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

*29. cikk*

**Hitelesítő hatóság**

(1) A hitelesítő hatóság:

a) tanúsítja, hogy:

i. a kiadásigazoló nyilatkozat pontos, megbízható számviteli rendszerekből származik, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

ii. a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a programra alkalmazandó szempontok szerint kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

b) a hitelesítés céljából biztosítja, hogy az irányító hatóságtól megfelelő információt kapott a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

▼B

c) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

e) ellenőrzi minden olyan közösségi finanszírozás behajtását – adott esetben a kamatokkal együtt –, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki;

f) nyilvántartja a behajtandó összegeket és a behajtott összegeket az Európai Unió általános költségvetése alapján, lehetőség szerint levonva őket következő kiadásigazoló nyilatkozatból.

(2) A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogait.

*30. cikk*

**Ellenőrző hatóság**

(1) Az ellenőrző hatóság:

a) biztosítja, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének vizsgálata céljából ellenőrzésekre kerüljön sor;

b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;

c) az alapból társfinanszírozott fő kedvezményezettek ellenőrzésének és az ellenőrzések programozási időszakon belüli egyenletes eloszlásának biztosítására ellenőrzési stratégiát mutat be a Bizottságnak a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre.

(2) Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a 2007/573/EK, a 2007/574/EK és a 2007/…/EK határozat szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia is benyújtható.

(3) Minden éves program esetében az ellenőrző hatóság jelentést készít, amely a következőket tartalmazza:

a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelő ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrzési rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról;

b) az ellenőrzési hatóság felelőssége mellett végzett ellenőrzések alapján arra vonatkozó vélemény, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszer működése megfelelő biztosítékul szolgál-e arra, hogy a Bizottsághoz benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helytállók, és arra, hogy az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűek és szabályosak;

▼B

c) a záró-egyenleg kifizetési kérelem vagy visszafizetési nyilatkozat érvényességét, valamint az érintett kiadás jogszerűségét és szabályosságát értékelő nyilatkozat.

(4) Az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az ellenőrzési tevékenység során figyelembe vegyék a nemzetközileg elfogadott, ellenőrzésre vonatkozó standardokat.

(5) A tagállamokban végrehajtott projektekre vonatkozó ellenőrzés az ellenőrzési hatóságnak a 24. cikkben leírt előjogai tiszteletben tartásával a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozható.

## VI. FEJEZET

## FELADATOK ÉS ELLENŐRZÉSEK

### *31. cikk*

### A tagállamok feladatai

(1) A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az irányító hatóságok, minden felhatalmazott hatóság, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szerv megfelelő iránymutatást kapjon a 24–30. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

(3) A tagállamok megelőzik, felismerik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Ha a végső kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizettetni, az érintett tagállam felelős az elveszett összegeknek az Európai Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, ha megállapítást nyer, hogy a felmerült veszteséget a tagállam által elkövetett hiba vagy gondatlanság okozta.

(4) Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

(5) Az (1)–(4) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

### *32. cikk*

### Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

(1) Mielőtt a Bizottság jóváhagyja a többéves programot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a tagállamok biztosítják a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

▼B

(2) A többéves programtervezetükkel együtt a tagállamok mindig benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok, és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

(3) A Bizottság e rendelkezés alkalmazását az 50. cikk (3) bekezdésében említett, a 2008–2010-es időszakra vonatkozó jelentés elkészítésével összefüggésben felülvizsgálja.

*33. cikk*

**A Bizottság feladatai**

(1) A Bizottság a 31. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik arról, hogy a rendszerek a programozási időszakban eredményesen működnek.

(2) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább három munkanappal korábban történt előzetes értesítéssel. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(3) A Bizottság felkérhet egy tagállamot, hogy végezzen helyszíni ellenőrzéseket a rendszerek helyes működésének, illetve egy vagy több ügylet helyességének igazolására. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(4) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

(5) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

(6) A Bizottság iránymutatásokat határoz meg az e határozat szerint nyújtott finanszírozás átláthatóságának biztosítása céljából.

*34. cikk*

**Együttműködés a tagállamok ellenőrző hatóságai**

(1) Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan megkettőződésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik az ellenőrző hatóságokkal azok ellenőrzési terveinek és módszereinek összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

▼B

A Bizottság megteszi észrevételeit a 30. cikk értelmében benyújtott ellenőrzési stratégiára vonatkozóan, annak beérkezését követően legkésőbb három hónapon belül.

(2) Saját ellenőrzési stratégiájának meghatározásakor a Bizottság megjelöli azokat az éves programokat, amelyeket az igazgatási és ellenőrzési rendszerekről meglévő ismeretei alapján elegendőnek talál.

E programok tekintetében a Bizottság arra a következtetésre juthat, hogy módjában áll elsődlegesen a tagállamok által benyújtott, ellenőrzés során szerzett bizonyítékokra támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak abban az esetben végez, ha bizonyíték utal a rendszerekben lévő hiányosságokra.

## VII. FEJEZET

## PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

### *35. cikk*

### Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

(1) Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtásakor a végső kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

(2) A kiadásoknak és a végső kedvezményezettek által eszközölt kifizetéseknek egyezniük kell. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű, bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

(3) Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 21. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésében említett, az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. Nem támogathatók olyan intézkedések, amelyek a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt fejeződnek be.

(4) A végrehajtott intézkedések keretében a tagállamokban, a 3. cikk szerint az alapból társfinanszírozott kiadások támogatási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

### *36. cikk*

### A végső kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljesítése

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a felelős szerv biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek az állami hozzájárulás teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a végső kedvezményezetteknek kifizetendő összegeket, feltéve, hogy a végső kedvezményezettek a tevékenységek és kiadások támogathatóságára vonatkozó minden feltételnek megfelelnek.

### *37. cikk*

### Az euro használata

(1) A tagállamok 19. és 21. cikkben említett többéves és éves programjainak tervezetében meghatározott összegeket, a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat, a 27. cikk (1) bekezdésének n) pontjában említett kifizetési kérelmeket, a 39. cikk (4) bekezdésében említett éves

▼B

program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentésben szereplő kiadásokat és az 51. cikkben említett, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámolót euróban kell megadni.

(2) A tagállamok 21. cikk (5) bekezdése, harmadik albekezdésében említett éves programjainak jóváhagyásáról szóló bizottsági finanszírozási határozatokat, bizottsági kötelezettségvállalásokat és bizottsági átutalásokat euróban kell kifejezni és végrehajtani.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót fizetőeszközként, a nemzeti pénznemben felmerült költségek összegét átszámítják euróra. Az említett összeget a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett program felelős hatósága a költséget elkönyvelte. Ezt az árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.

(4) Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, a (3) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan költségre, amelyet az igazoló hatóság a nemzeti pénznem és az euro közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

*38. cikk*

**A kötelezettségvállalások**

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 21. cikk (5) bekezdése, harmadik albekezdésében említett, az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási bizottsági határozat alapján évente teszik meg.

*39. cikk*

**A kifizetések – előfinanszírozás**

(1) Az alapokból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

(2) A kifizetések előfinanszírozás és egyenlegkifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

(3) Az éves program végrehajtásáról szóló finanszírozási határozatban kiutalt összeg 50 %-át kitevő első előfinanszírozást a finanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül a tagállamnak kifizetik.

(4) A második előfinanszírozási kifizetés legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság a tagállami kifizetési kérelem hivatalos benyújtásától számított két hónapon belül jóváhagyta az éves program végrehajtásában elért haladásról szóló jelentést és a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 35. cikk alapján elkészített, legalább az első kifizetés összegének 60 %-ára kiterjedő hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot.

▼B

A Bizottság második előfinanszírozási kifizetésének összege nem haladhatja meg az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozat alapján kiutalt teljes összeg 50 %-át és semmiképpen sem haladhatja meg – amennyiben egy tagállam nemzeti szinten az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban megállapított összegnél kisebb összeget kötött le – a tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen lekötött közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

(5) Az előfinanszírozási kifizetésekből keletkező bármilyen kamatot – amelyet a tagállam számára nemzeti állami hozzájárulási forrásnak kell tekinteni – az érintett éves program számára kell elkönyvelni, és az érintett éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámolóra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatával egyidőben be kell jelenteni a Bizottságnak.

(6) Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor rendezni kell a folyószámlákon.

*40. cikk*

**Egyenlegkifizetés**

(1) A Bizottság az egyenleget legkésőbb kilenc hónappal a kiadásoknak az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban meghatározott támogatási határideje után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

a) a 29. cikk (1) bekezdése a) pontjának és a 35. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat;

b) az 51. cikkben meghatározott éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló;

c) a 30. cikk (3) bekezdésében előírt éves vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat.

Az egyenleg kifizetése az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló elfogadásától és az egyenlegkifizetési kérelem érvényességét értékelő nyilatkozat elfogadásától függ.

(2) Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő hatályú bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásakor. A tagállam a benyújtott záróbeszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos fejleményekről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

▼B

(4) Amennyiben a Bizottság a 42. cikkel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási kifizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik tovább, amikor a 40. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

(5) A Bizottság a 41. cikk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésben szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

(6) A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és az adott tagállamnak már kifizetett összegek különbségét.

(7) A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenleg kifizetést legkésőbb az (1) bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás fennmaradó részét a kifizetéstől számított hat hónapon belül meg kell szüntetni.

*41. cikk*

**A kifizetések visszatartása**

(1) A kifizetést a költségvetési rendelet értelmében a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő legfeljebb hat hónapra visszatartja az alábbi esetekben:

a) valamely nemzeti vagy közösségi ellenőrző szervezet jelentésében az igazgatási és ellenőrzési rendszerek működésének súlyos hiányosságaira utaló bizonyítékok találhatók;

b) a tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jutott a tudomására, amely szerint valamely hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő költség nem korrigált, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik.

(2) A tagállamot és a felelős hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell a kifizetés visszatartásának okairól. A kifizetések visszatartása a szükséges intézkedések tagállamok általi meghozataláig tart.

*42. cikk*

**A kifizetések felfüggesztése**

(1) A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenleg kifizetéseket, amennyiben:

a) a program igazgatási és ellenőrző rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

b) egy hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő kiadás nem helyesbített, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy

▼B

c) egy tagállam nem teljesítette a 31. és 32. cikk szerinti kötelezettségeit.

(2) A Bizottság azt követően határozhat az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztéséről, hogy lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

(3) A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

(4) Amennyiben a tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság olyan határozatot hozhat, hogy a 46. cikkel összhangban részben vagy egészben megszünteti az éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulást.

*43. cikk*

**A dokumentumok megőrzése**

A Szerződés 87. cikke értelmében vett állami támogatásra vonatkozó szabályok sérelme nélkül a felelős hatóság biztosítja, hogy az érintett programok programköltségeire és ellenőrzéseire vonatkozó valamennyi igazoló dokumentum a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére álljon a 40. cikk (1) bekezdésével összhangban, a programok lezárását követő ötéves időtartamra.

Ez az időtartam bírósági eljárás esetében, illetve a Bizottság megfelelően alátámasztott kérelmére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített változatban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET

**PÉNZÜGYI KORREKCIÓK**

*44. cikk*

**A tagállamok általi pénzügyi korrekciók**

(1) Elsődlegesen a tagállamok feladata a szabálytalanságok kivizsgálása, a programok végrehajtásának, illetve ellenőrzésének jellegét vagy feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán történő fellépés, valamint a szükséges pénzügyi korrekciók elvégzése.

(2) A tagállamok elvégzik az intézkedések vagy az éves programok esetén észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat.

A tagállamok által végrehajtott korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását, illetve – adott esetben – behajtását jelenti. Amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatot kell fizetni. A tagállamok figyelembe veszik a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

(3) A rendszerből adódó szabálytalanságok esetén az érintett tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

▼B

(4) A tagállamok az éves program végrehajtásáról szóló, az 51. cikkben említett záróbeszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

*45. cikk*

**A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről**

(1) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az alapból finanszírozott fellépéseken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken legalább három munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság értesíti az érintett tagállamot annak érdekében, hogy megkapjon minden szükséges segítséget. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

A Bizottság felkérheti az érintett tagállamot helyszíni ellenőrzések elvégzésére egy vagy több ügylet helyességének megállapítása céljából. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

(2) Amennyiben a szükséges ellenőrzések végén a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 31. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 42. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy az egyenleg kifizetést.

*46. cikk*

**A korrekciók feltételei**

(1) A Bizottság valamely éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével pénzügyi korrekciót hajthat végre, amennyiben a szükséges vizsgálatokat követően az alábbiakat állapítja meg:

a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely kockáztatja a programnak már kifizetett közösségi hozzájárulást;

b) szabálytalan kiadás található a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban, és azt a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem javította ki;

c) egy tagállam nem teljesítette a 31. cikk szerinti kötelezettségeit az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően.

A Bizottság határozatát a tagállamok által benyújtott észrevételek figyelembevételével hozza meg.

(2) A Bizottság a pénzügyi korrekciókat a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszeres jellegét annak megállapításához, hogy átalány- vagy extrapolált korrekciót alkalmazzon-e. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadásigazoló nyilatkozathoz kapcsolódik, amelyre a 30. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően az ellenőrző hatóság ésszerű

▼B

biztosítékot adott, feltételezhető, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó, és az átalány- vagy az extrapolált korrekciót kell alkalmazni, hacsak a tagállam három hónapon belül nem nyújtja be a feltételezést cáfoló bizonyítékot.

(3) A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban tapasztalt hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

(4) Amennyiben a Bizottság nem a saját szolgálataiban tevékenykedő, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeivel kapcsolatban, miután megvizsgálja a tagállam által a 32. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

*47. cikk*

**Visszafizetés**

(1) Az Európai Unió általános költségvetésébe történő esedékes visszafizetést a költségvetési rendelet 72. cikkének megfelelően kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja az utalvány kibocsátásának napját követő második hónap utolsó napja.

(2) Késedelmes visszafizetés esetén az esedékesség időpontjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan késedelmi kamatot kell fizetni. E kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt az Európai Központi Bank által a főbb újrafinanszírozási műveletekre alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában megjelentetett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatot.

*48. cikk*

**A tagállamok kötelezettségei**

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 44. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. FEJEZET

**FIGYELEMMEL KÍSÉRÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSEK**

*49. cikk*

**Figyelemmel kísérés és értékelés**

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen figyelemmel kíséri az alapot.

(2) A Bizottság a tagállamokkal együtt értékeli az alapot azért, hogy a 2. cikkben az 50. cikk (3) bekezdésében meghatározott jelentés előkészítésével összefüggésben említett általános célkitűzés alapján felmérje az intézkedések helytállóságát, eredményességét és eredményét.

▼B

(3) A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy fennáll-e kiegészítő kapcsolat az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

*50. cikk*

**Jelentéstételi kötelezettségek**

(1) A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben olyan záradéknak kell szerepelni, amely kötelezettséget tartalmaz rendszeres és részletes jelentések benyújtására a kitűzött célok végrehajtása és teljesítése terén elért eredményekről, és amely az éves program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentésnek és záróbeszámoló alapját képezi.

(2) A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a következőket:

a) 2010. június 30-ig az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásáról szóló értékelő jelentést;

b) 2012. június 30-ig (a 2008–2010-es időszakra) és 2015. június 30-án (a 2011–2013-as időszakra) az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról szóló értékelő jelentést.

(3) A Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának a következőket:

a) 2010. június 30-ig a 15. cikkben meghatározott szempontok alkalmazásáról szóló jelentést a tagállamok közötti éves forráselosztáshoz; szükség esetén a módosítási javaslatokkal;

b) 2010. december 31-ig az alap végrehajtásának mennyiségi és minőségi szempontú eredményeiről szóló időközi jelentést, valamint az alap további fejlesztésére vonatkozó javaslatot;

c) 2012. december 31-ig (a 2008–2010-es időszakra) és 2015. december 31-ig (a 2011–2013-as időszakra) egy utólagos értékelő jelentést.

*51. cikk*

**Záróbeszámoló az éves program végrehajtásáról**

(1) Annak érdekében, hogy világos áttekintést adjon a program végrehajtásáról, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló a következő információkat tartalmazza:

a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

b) a többéves program és prioritásainak végrehajtása terén történt előrehaladás annak egyedi, igazolható céljai vonatkozásában, a mutatók számszerűsítésével mindenhol és mindenkor, ahol és amikor a számszerűsítés lehetséges;

▼B

c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

i. a felügyeleti és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések;

ii. az operatív program végrehajtásánál felmerült komolyabb problémák összegzése és a meghozott intézkedések;

iii. a technikai támogatás felhasználása.

d) az éves és többéves programokról szóló tájékoztatás és a programok nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések.

(2) A jelentés akkor fogadható el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazza. A Bizottság azt követően, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi információt megkapta, két hónapon belül határozatot hoz a felelős hatóság által benyújtott jelentés tartalmáról, amiről a tagállamokat értesíteni kell. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a jelentés elfogadottnak tekinthető.

X. FEJEZET

**ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

*52. cikk*

**A bizottság**

(1) A Bizottságot a 2007/574/EK határozattal létrehozott, a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)- (4) bekezdését, (5) bekezdésének b) pontját és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, valamint (4) bekezdésének b) és e) pontjában meghatározott határidő hat hét.

*53. cikk*

**Felülvizsgálat**

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

*54. cikk*

**Hatálybalépés és alkalmazás**

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

▼B

Ezt a határozatot 2008. január 1-jétől kell alkalmazni, a 14., 18., 19., 21., 22., 25. cikk, a 31. cikk (2) és (5) bekezdése, a 32. cikk, a 35. cikk (4) bekezdése és az 52. cikk kivételével, amelyeket 2007. június 7-től kell alkalmazni.

*55. cikk*

**Címzettek**

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei, az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban.